

vi skulde have et Forslag til en ny Retsreform forelagt her i Tinget, og i dette skal der findes „en demokratisk Ordning af Rævningsinstitutionen, særlig hvad angaar Rævningernes Udtagelse af Grundlisterne.“ Det er særlig Rævningernes Udtagelse af Grundlisterne, han har bidt sig fast i; men hvorfor han forbigaar selve Grundlisterne, forstaar jeg ikke. Udtagelsen af Grundlisterne kan jo godt være særlig demokratisk, men ere Grundlisterne selv ikke førte demokratisk, ere Demokrater ikke optagne paa dem, saa saa vi ikke en eneste Demokrat ud af dem. Men jeg vil gaa ud fra, at det har været det ærede Medlems Mening, at ogsaa Grundlisterne skulde føres demokratisk, hvilket han dog ikke har sagt. Hvad vil det saa sige, at Rævningsinstitutionen skal være demokratisk ordnet? Overfor det Udtryk staar min Forstand stille. Jeg forstaar heller ikke, hvordan den ærede Justitsminister skal vide, paa hvilken Maade han skal kunne imødekomme det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds, selv om han meget ønsker det. Der foreligger for Tinget et Forslag om Rævninger, det er forelagt af det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Leth). Derefter skal Udtagelsen af Grundlisterne — hvis jeg ikke huster fejl; thi det er en Del Nar siden, jeg læste Forslaget — foregaa ved Lodtrækning; men Lodtrækning er ikke nogen demokratisk Udtagelse af Rævninger; Lodtrækning kan ikke kaldes demokratisk; thi det kan jo godt tænkes, at man ved Lodtrækning udtrækker lutter Aristokrater og en Udtagelse, hvori der ligger en saadan Mulighed, kan man dog ikke ret vel kalde demokratisk. Jeg vilde have ønsket, at dette Ændringsforslag havde været affattet saaledes, saa var der maaske nogle, som kunde have stemt for det; thi som det nu foreligger, er det umuligt at stemme for det; ikke alene af den Grund, som jeg før nævnte, thi det kunde man maaske sætte sig ud over, man kunde sige, det var daarligt affattet, og at man mente noget helt andet, men der ligger noget mere i det. Det ærede Medlem fra Røge udtalte i Lørdags, at der var et, vi i denne Sag særlig maatte vogte os for, og det var dette, at vilbøde Ministeren og at vilbøde Befolkningen. Men hvis vi vedtoge det ærede Medlems Ændringsforslag, er det i Virkeligheden at prøve paa at vilbøde Ministeren og vilbøde Befolkningen i meget høj Grad. Thi hvad er det, det ærede Medlem gør ved sit Ændringsforslag? Det er dette, at han stiller Retsreformen og Rævningsinstitutionen op som et og det samme. Hvis vi tog det Forslag, sige vi i Virkeligheden derved, at vi ere fornøjede med Proceslovsforslaget fra 1880 paa Rævningerne

naer, men det er vel ikke det ærede Medlems Mening? Det er i hvert Fald ikke min Mening. Der er andre Punkter i Ministeriets Forslag fra 1880, som jeg er en -- lad mig sige — endnu stærkere Modstander af, end af Ministeriets Rævninger, skønt ogsaa af disse er jeg Modstander. Men alle de andre Punkter taler det ærede Medlem ikke om. Lad mig for sat gøre begribeligt, hvad jeg mener, sige, at selv om vi tog de Rævninger, som det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Leth) gaar omkring med, og satte disse Rævninger ind i Ministerens Forslag fra 1880, vilde jeg alligevel ikke kunne stemme for Ministeriets Forslag i den Form, det saa vilde have, fordi der er andre Punkter, der ere af lige saa stor Betydning som det. Spørgsmaalet om Politimyndigheden i Landet er et Spørgsmaal af ligesaa stor Betydning, Spørgsmaalet om Offentlighed og Mundtlighed i videste Udstrækning er et Spørgsmaal af endnu større Betydning end Rævningerne. Alt det taler det ærede Medlem ikke om, det ærede Medlem taler kun om Rævningerne, som om der ikke var andet; for det ærede Medlem er Rævningerne Procesreformen og Procesreformen Rævningerne. Jeg haaber, det ærede Medlem ved, at der er andet i en Procesreform end Rævninger, og at Rævningerne ikke ere en Sag, der rager op over alt det andet, men en Sag, der gaar jævnsides med det bedste. Og det passer heller ikke, naar det ærede Medlem siger, at det er Rævningerne, som Slaget vil komme til at staa om. Om Rævningerne kommer Kampen til at staa, naar Sagen kommer for her i Salen, saaledes udtalte det ærede Medlem sig. Hvorfra ved det ærede Medlem det? Hvad berettiger det ærede Medlem til at sige det? Der er dog andre Spørgsmaal af lige saa stor Betydning, hvorom vi ere lige saa uenige som om Rævningerne. Men vedtage vi det Forslag, have vi sat hele vort Standpunkt ind paa Rævningerne. Kommer Ministeren saa med Rævningerne, som vi kunne blive enige med ham om, have vi paa Forhaand erklæret, at alt det andet kommer man let ud over. Der er to Veje at gaa, naar man stiller saadanne Fordringer op, og en af disse Veje maa man absolut følge, hvis man ikke vil gøre et meningsløst Skridt. Den ene er den, at man stiller et Forslag, der er kemist rent for al Realitet, saaledes som det er foreslaaet af den ærede Forslagsstiller. Den anden Vej er den, at vi klart, tydelig og fortsat formulere Folketingets Stilling til Sagen, hvis Folketinget har en Stilling til Sagen, ikke alene til Rævningerne, men til